

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/124/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711212272
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2012:5711212272.7

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: F. C., D.. XX.X.XXXX, hlásený pobyt bezdomovca Martin, zastúpenému opatrovníkom Mestom Martin, za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného v rade 1/: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, právne zastúpeného HKP Legal, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, v rade 2/: OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42 247 268, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Stará Baštova 2, v konaní o zaplatenie 734,78 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

III. Vedľajšiemu účastníkovi v rade 1/ sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%. Trovy konania bude vyčíslené v samostatnom uznesení, ktoré bude vydané po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

IV. Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi v rade 2/ trovy konania vo výške 177,24 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v rade 2/ JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou (č. I. 1) v spojení s jej doplnením doručeným 27.12.2011 (č.l. 35) domáhal vo vzťahu k žalovanému zaplatenia sumy 734,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo žalovanej sumy od 9.12.2006 do zaplatenia a nahradenia trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2006 uzavretej medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. , IČO: 31320155 a žalobcom postúpil postupca na žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 27.1.2005 zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka XXXXXXXXXX v znení jej dodatkov, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. pre depozitné produkty v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy VÚB, a.s. poskytla žalovanému produkty a služby súvisiace s vedením účtu v banke v zmysle všeobecných schodných podmienok. Všeobecná úverová banka, a.s. zriadila žalovanému na účte prečerpanie (tzv. kontokorentný úver). Podmienky čerpania úveru, účel úveru, spôsob, výška a termín splácania úveru zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca vyhlasuje, že sa so žalovaným nedohodlo predĺženie konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na to, že žalovaný využil povolené prečerpanie na účte, prípadne sa dostal do nepovoleného prečerpania na účte, pričom splátky úveru nehradil riadne a včas, žalobca ho

vyzval na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 734,78 eur a pozostávala z istiny vo výške 734,78 eur, v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu. Žalovaný k podaniu žaloby neuhradil žiadnu sumu. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 9.12.2006, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Za rozhodujúci dátum pre určenie základnej úrokovvej sadzby NBS, resp. Európskej centrálnej banky, žalobca považuje deň 29.10.2005, t.j. deň nasledujúci po dni dátumu výpovede tak, ako je uvedený vo výpise z účtovných denník peňažného ústavu.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 1Ro 247/2011-38 zo dňa 29.12.2011. Podaním doručeným súdu 7.5.2012 (č. l. 63) oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane žalovaného v rade 1/ Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42 260 086 a zároveň sa vyjadril aj k podanej žalobe. Vo vyjadrení vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že má zato, že nároky žalobcu uplatnené v tomto konaní sú premlčané, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že spotrebiteľské vzťahy sú vždy vzťahmi občiansko-právnymi bez ohľadu na skutočnosť, či základný zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom je uzavretý podľa ust. Obchodného zákonníka. Uvedené je potvrdené aj judikatúrou Najvyššieho súdu SR, ako aj judikatúrou Ústavného súdu SR. Na základe uvedeného má za to, že plynutie premlčacej doby v tejto právnej veci je nutné posudzovať podľa ust. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Zároveň si vyčíslil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, ktoré bude špecifikovať po skončení konania.

Podaním doručeným súdu dňa 14.5.2012 (č.l. 49) oznámil vstup do konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník v rade 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42 247 268. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 4.6.2012 (č. l. 53), ktoré bolo doplnené písomným podaním doručeným súdu 6.6.2012 (č. l. 56), právny zástupca vedľajšieho účastníka v rade 2/ podal odpor proti vydanému platobnému rozkazu, kde uviedol, že žalovaný nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu VÚB, a.s. dňa 27.1.2005 spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver. Právny predchodca žalobcu dňa 28.10.2005 vypovedal vyššie uvedenú zmluvu podľa bodu 35 všeobecných obchodných podmienok a účinnosť výpovede nastala deň po vrátení nedoručenej výpovede. Žalobcovi sa výpoveď vrátila v novembri 2005. Na spotrebiteľský vzťah ohľadom dĺžky premlčania je potrebné aplikovať ustanovenia OZ. Z návrhu na začatie konania vyplýva, že žalobca podal na súd žalobný návrh dňa 28.9.2011, po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto vznášajú námietku premlčania. V zmysle vyššie uvedeného je žalobcov nárok premlčaný a súd ho nemôže pre vznesenú námietku premlčania navrhovateľovi priznať. Zároveň si uplatnil aj trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, ktoré riadne špecifikoval.

Podaním doručeným súdu dňa 4.7.2012 (č.l. 80) zaslal žalobca vyjadrenie do konania, kde uviedol, že v konaní má vedľajší účastník oprávnenia na všetky procesné úkony ako účastník. Koná však iba sám za seba a nemôže robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom konania, lebo jeho úlohou je účastníkovi v konaní pomáhať. Vedľajší účastník nemôže uznať nárok žalobcu, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale úkon podľa hmotného práva. Subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania je dlžník, resp. jeho právny nástupca a prípadne aj ich zástupca. Vedľajší účastník je oprávnený na procesné úkony, pričom námietka premlčania je hmotnoprávny úkon, ktorý vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Žalovaný uzatvoril so žalobcom dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, kde v čl. 3. ods. 3.1 je upravené, že osoby vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Súd uznesením č.k. 15C/142/2012-82 zo dňa 17.7.2012 v spojení s opravným uznesením č.k. 15C/124/2012-89 zo dňa 1.10.2012 zrušil platobný rozkaz z dôvodu, že sa ho nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk. Ďalej súd z dôvodu, že nebol zistený pobyt žalovaného, ktorý mal hlásený pobyt bezdomovca, uznesením č.k. 15C/142/2012-83 zo dňa 17.7.2012 v spojení s opravným uznesením č.k. 15C/124/2012-87 zo dňa 1.10.2012 ustanovil žalovanému za opatrovníka Mesto Martin.

Súd vo veci nariadil a vykonal pojednávanie dňa 7.11.2012 za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, v neprítomnosti opatrovníka žalovaného, právnych zástupcov vedľajších účastníkov na strane žalovaného v rade 1/ a 2/. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe, žiadal

jej v celom rozsahu vyhovieť a zaviazat' k náhrade trov konania žalovaného. Toto pojednávanie bolo odročené za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 28.11.2012. Súd na pojednávaní vykonal okrem výsluchu právneho zástupcu žalobcu, dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré boli doložené do súdneho spisu a dospel k týmto skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu veci:

Predmetom konania je zaplatenie zostatku úveru vo výške 734,78 eur, ktorý mal byť poskytnutý vo forme tzv. kontokorentného úveru žalovanému. Zo zmluvy o bežnom účte o poskytovaní produktov a služieb konta VÚbasic plus (č.l. 4) zistil, že táto bola uzavretá medzi Všeobecná úverová banka, a. s. a majiteľom účtu - žalovaným dňa 27.1.2005. Predmetom zmluvy bol otvorenie a vedenie bežného účtu v zmysle zvoleného konta, vydanie a používanie debetných platobných kariet, zriadenie a poskytovanie bankových služieb vybraného kanála elektronických distribučných ciest, povolené prečerpanie na účte v prípade splnenia podmienok stanovených VÚB, a.s. V zmysle záverečných ustanovení tejto zmluvy bolo uvedené v písm. a), že súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a. s. pre depozitné produkty, majiteľ účtu vyhlasuje, že je s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. V písm. f) záverečných ustanovení bolo uvedené, že VÚB, a.s. je oprávnená po splnení ňou stanovených kritérií klientovi zriadiť k bežnému účtu povolené prečerpanie na účte. Žalobca priložil do konania aj podpisové vzory k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (č.l. 6). Z listinného dôkazu, tzv. verifikačného formuláru - kontokorentný úver súd zistil, že žalovaný požiadal VÚB, a.s. o kontokorentný úver, kde výška limitu bola stanovená na 18 000,- Sk, úroková sadzba bola dohodnutá 14,50 %, tento mu bol aj schválený (č. l. 8). Z listinného dôkazu, a to výpovede zmluvy o bežnom účte zo dňa 28.10.2005 (č.l. 14), súd zistil, že spoločnosť VÚB, a.s. z dôvodu, že žalovaný napriek upomienkam neuhradil pohľadávku, vrátane splatného príslušenstva, ktorá vznikla z dôvodu jednostranného nedodržania ust. zmluvy o bežnom účte, dodatku k zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru (pokiaľ bol uzavretý) a platných všeobecných podmienok VÚB, a.s. pre depozitné produkty týmto vypovedáva zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX s účinnosťou ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom mu bude výpoveď doručená. Zároveň do konania žalobca doložil aj doručenkú preukazujúcu, že táto výpoveď sa vrátila žalobcovi z dôvodu, že adresát nebol známy 11.11.2005 (č.l.15).

Súd ďalej z listinného dôkazu - Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 8.12.2006 medzi VÚB, a.s. a žalobcom (č.l. 24) zistil, že táto bola uzavretá medzi postupcom spoločnosťou VÚB, a.s. a žalobcom, predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky postupcu, ktorú mal vo vzťahu k žalovanému na postupníka, teda žalobcu. Súčasťou tejto zmluvy bola aj príloha obsahujúca špecifikáciu pohľadávky postupcu, pohľadávka bola k 8.12.2006, teda ku dňu postúpenia vo výške 22 136,12 Sk, čo v prepočte predstavuje sumu 734,78 eur.

Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 22.11.2009 (č. l. 81) je zrejmé, že táto dohoda bola uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Dohoda obsahovala uznanie záväzku žalovaného čo do právneho dôvodu a výšky voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom VÚB, a. s., č. zmluvy XXXXXXXXXXX, kde dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 734,78 eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 0,0 eur. Ďalej dohoda obsahovala formu splatenia uznaného záväzku, rozhodcovskú doložku a záverečné ustanovenia. Z dohody bodu 3.1. vyplýva, že žalovaný sa zaviazal splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach po 35 eur a dátum splátky deň v mesiaci 20., dátum prvej splátky 20.12.2009. V čl. 3 bod 3.1 v poslednej vete bolo uvedené, že žalovaný vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlh a jeho následkoch.

Podľa § 708 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Vykonaním dokazovaním a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami mal súd preukázané, že medzi predchodcom žalobcu VÚB, a.s. a žalovaným bola v súlade s ust. § 708 a nasl. ObZ platne uzavretá zmluva o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta VÚBasic plus. Predmetom tejto zmluvy bolo aj povolené prečerpanie na účte v prípade splnenia podmienok stanovených VÚB, a.s. Medzi predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k dohode, že je možné zriadený bežný účet používať ako debetný účet, t.j. v prípade vyčerpania prostriedkov má majiteľ účtu možnosť čerpať prostriedky banky tak, ako by si vzal úver bez potreby uzatvárať samotnú zmluvu o úvere. Išlo o tzv. kontokorentný úver, ktorý bol poskytnutý žalovanému vo výške 18.000,-Sk.K jeho čerpaniu dôjde konkludentným konaním klienta a vo Všeobecných podmienkach VÚB, a.s. pre depozitné produkty (č. I. 16) v bodoch 46 až 58 boli upravené podmienky možnosti čerpania takýchto prostriedkov s tým, že práva a povinnosti pri uskutočnení kontokorentného úveru sa spravujú ust. zmluvy o úvere § 497 a nasl. ObZ. V tomto prípade došlo podľa vyjadrenia žalobcu k poskytnutiu úveru bankou priamo na bežnom účte, čo sa prejavilo ako debetný stav do výšky dohodnutého úveru. Žalovaný však povolené prekročenie nevyrovnal v dohodnutej lehote, preto predchodca žalobcu vypovedal zmluvu o bežnom s účinnosťou koncom decembra 2005. Pohľadávka žalovaného ku dňu postúpenia predstavovala sumu 734,78 eur.

Súd ma za to, že pri uzavretí zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb vrátane poskytnutia kontokorentného úveru žalovaný vystupoval v pozícii spotrebiteľa. Táto zmluva, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu VÚB, a.s. a žalovaným, a ktorej súčasťou boli aj všeobecné obchodné podmienky, spĺňala všetky znaky typovej zmluvy podľa zákona o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase jej uzatvorenia. Je síce pravdou, že predchádzajúca úprava § 52 Občianskeho zákonníka, ktorá bola platná a účinná v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy v spojení s poskytnutím kontokorentného úveru, medzi spotrebiteľské zmluvy nezaradila napr. nepomenované zmluvy uzavierané podľa § 51 Občianskeho zákonníka, ani zmluvy uzavierané podľa iných zákonov, či už podľa Obchodného zákonníka. Súd má za to, že došlo k zúženej aplikácii smernice, ktorá sa mala implementovať v súvislosti so vstupom Slovenskej republiky do Európskeho hospodárskeho a právneho systému, kde teda boli do Občianskeho zákonníka zákonom č.150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v V. hlave začlenené aj ust. o spotrebiteľských zmluvách, konkrétne § 52 až § 60. Uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V tomto smere preto súd poukazuje na § 23 a) ods. 1 zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v ktorom je vymedzený pojem spotrebiteľskej zmluvy, kde spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ zmluvy ich podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému kontokorentný úver. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa spravuje prednostne ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov upravujúcich právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, aj napriek tomu, že žalobca uviedol v žalobe, že zmluva obsahuje všetky znaky a náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Vedľajší účastníci v rade 1/, 2/ vystupujúci na strane žalovaného v konaní vzniesli námietku premlčania s tým, že vychádzali z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Keďže ide charakterom o spotrebiteľskú zmluvu, tak spotrebiteľské vzťahy sú vždy vzťahmi občiansko-právnymi, kde uvedené platí aj bez ohľadu na skutočnosť, či základný zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom plnenia je uzavretý podľa ust. Obchodného zákonníka. Normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisov vydaných na jeho vykonanie. Z tohto dôvodu je súd toho názoru, že plynutie premlčacej doby je potrebné posudzovať podľa ust. OZ.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právo sa premlčí ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliada len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ods. 2 citovaného ust. premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva, tým nie je dotknuté ust. § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávky.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Vzhľadom na uvedené je potrebné konštatovať, že predmetom žaloby je zaplatenie zostatku poskytnutého kontokorentného úveru vo výške 734,78 eur, kedy tento zostatok sa stal preukázateľne splatným najneskôr po ukončení zmluvy na základe výpovede, ktorú zaslal právny predchodca žalobcu žalovanému, kedy výpovedná lehota uplynula decembrom 2005. Návrh na súd bol podaný dňa 28.9.2011, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

Žalobca v priebehu konania doložil listinný dôkaz, a to Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (č.l. 81). Žalobca tvrdil, že vedľajší účastníci nemôžu vzniesť námietku premlčania, nakoľko nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Teda tento úkon vedľajšiemu účastníkovi nepatrí a zároveň poukázal aj na predmetnú dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, kde podľa neho v súlade s ust. § 558 a § 110 ods. 1 veta druhá OZ došlo k uznaniu dlhu žalovaným vo výške žalovanej sumy 734,78 eur s tým, že v dôsledku, že došlo k uznaniu, tak toto právo na zaplatenie tohto uznaného dlhu sa premlčuje za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Zároveň žalobca aj poukázal na to, že žalovaný v prípade podpísania predmetnej dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkov.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase podpísania predmetnej dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku spotrebiteľkou zmluvu je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ust. sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ust., ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka!“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ je zakotvený exemplifikatívny výpočet neprijateľných podmienok uvedených v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa so stavom v čase podpísania dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. V konaní v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Z uvedeného podľa názoru súdu pri uzatváraní dohody jednoznačne neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom bol využitý omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného dlhu spotrebiteľom. Uzavretím formulárovej dohody zo strany spotrebiteľa si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s citovaným ust. § 54 ods. 1 OZ. V rade konaní v prípade, že je vypočutý v konaní aj žalovaný, je zrejmé, že k podpísaniu predmetnej dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dochádza tým spôsobom, že zamestnanec žalobcu sa telefonicky nakontaktuje na žalovaného s tým, že mu oznámi, že došlo k postúpeniu pohľadávky a zároveň uvedie, že je tu dlh, ktorý má vo vzťahu k žalobcovi, a či chce pristúpiť na dohodu o splátkach dlhu. Žalovaný má za to, že ide len o podpísanie dohody o splátkach a pritom ani netuší význam toho, čo podpisuje, a to uznanie premlčaného dlhu.

Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 8 ods. 4 citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa je treba posudzovať aj predmetnú nekalosť obchodnej praktiky žalobcu v súvislosti s podpisom dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, kde v ust. § 8 ods. 4 je uvedené, že za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v ods. 1, alebo neoznámi obchodný účel, obchodné praktiky, ibaže je zrejмый z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal. Rovnako súd poukazuje aj na ust. § 3 ods. 1 OZ, a nie je možné poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky je v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa názoru súdu dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva neplatná.

Nakoľko súd posúdil predmetnú dohodu - uzavretie splátkového kalendára a uznanie záväzku ako neplatnú, ďalej sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania, ktorá bola vznesená zo strany vedľajších účastníkov konania na strane žalovaného.

Podľa § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením vedľajší účastník nie je legitimovaný na dispozičné úkony s konaním alebo dispozície s predmetom konania. Medzi takéto úkony patrí späťvzatie návrhu, uzavretie súdneho zmluvy, či zmena návrhu. Vznesenie námietky premlčania medzi takéto dispozičné úkony nepatrí. Akýkoľvek úkon, ktorý vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Vznesenie námietky premlčania je svojou podstatou úkon s hmotnoprávnou relevanciou, no nemožno ho považovať za klasický dispozičný úkon, na ktorý vedľajší účastník nie je oprávnený. Súd by mal v prípade vznesenia námietky premlčania skúmať názor účastníka iba v takom prípade, ak by vznesenie námietky premlčania bolo v rozpore s dobrými mravmi. Uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania - žalovaného a rovnaké právo má podľa § 93 ods. 4 OSP aj vedľajší účastník, ktorý vystupuje v konaní na jeho strane. Na tom, že ide procesné právo, nič nemení ani skutočnosť, že pomocou obrany proti žalobe sa uplatňujú tiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy, a takou je aj námietka premlčania. Procesné právo umožňuje tieto námietky uplatniť počas konania, čo nie je možné zamieňať s tým, či majú pôvod v hmotnom alebo procesnom práve.

Súd je toho názoru, že ak by chýbal výslovný nesúhlas spotrebiteľa so vznesenou námietkou premlčania zo strany vedľajšieho účastníka, bola by takáto námietka účinná vždy. Ak by spotrebiteľ výslovne s námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom nesúhlasil, súd jeho nesúhlas posúdi podľa § 94 ods. 4 tretia veta OSP. Vedľajší účastník v danom prípade pomáha žalovanému v spore a môže využiť všetky zákonom dovolené možnosti, medzi iným aj obranu vo forme vznesenia námietky premlčania, pričom daný úkon je svojou podstatou procesným úkonom, ktorý nie je dispozičným úkonom, ktorým by vedľajší účastník zasahoval do predmetu konania zásadným spôsobom, t.j. nakladal s návrhom ako takým, uzavrel zmluvu, zbral návrh späť a pod. Postavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka. V konaní však nebol zistený ani výslovný nesúhlas žalovaného so vznesenou námietkou premlčania, konanie vedľajších účastníkov je v prospech žalovaného. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd mal za to, že žalovaný nárok je premlčaný a žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého vznikol úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania Rovnako vznikol nárok na náhradu trov konania aj vedľajším účastníkom v rade 1/, 2/ na strane žalovaného, nakoľko na základe nimi vznesenej námietky premlčania, bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu.

Žalovaný si však trovy konania neuplatnil, a preto mu ich náhradu súd nemohol priznať a rozhodol tak, ako je to uvedené v druhom výroku tohto rozhodnutia.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka v rade 1/ si trovy konania uplatnil za dva úkony právnej služby, a to v podaní zo dňa 25.4.2012 (č. I. 63 súdneho spisu) s tým, že v prípade úspechu vo veci tieto po skončení konania, resp. na výzvu súdu špecifikuje.

Podľa ust. § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 156 ods. 2 OSP rozsudok sa vyhlasuje spravidla hneď po skončení konania, ktoré rozsudku predchádzalo. Ak to nie je možné, súd na vyhlásenie rozsudku odročí pojednávanie najdlhšie na tri týždne, v takom prípade súd doručí rozsudok prítomným účastníkom hneď po pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený, a neprítomným účastníkom ho odošle najneskôr do troch dní.

Súd odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 28.11.2012 (č. I. 100 spisu). V súlade s ust. § 151 ods. 1 v spojení s § 156 ods. 2 OSP vzniká povinnosť právneho zástupcovi vyčísliť trovy konania do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. Nakoľko si vedľajší účastník v rade 1/ vystupujúci na strane žalovaného uplatnil nárok na náhradu trov konania, lehota na ich vyčíslenie neuplynula, a ani si ich do vyhlásenia rozsudku nevyčíslil, súd vo výroku rozsudku rozhodol, že sa vedľajšiemu účastníkovi v rade 1/ priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%. Súd vyčíslil trovy konania v samostatnom uznesení, ktoré vydá až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí

Právny zástupca vedľajšieho účastníka v rade 2/ si trovy konania uplatnil za tri úkony právnej služby vo výške 177,24 eur v podaní zo dňa 18.11.2012, doručenom súdu dňa 20.11.2012 (č.I. 107 súdneho spisu). Súd priznal právnemu zástupcovi trovy právneho zastúpenia ako úspešnému účastníkovi konania v plnej uplatnenej výške, nakoľko bola z jeho strany vznesená námietka premlčania, v zmysle ktorej došlo k zamietnutiu návrhu. Súd mal za to, že vedľajší účastník v rade 1/ účelne bránil práva žalovaného, a teda mu vznikol nárok na náhradu trov, ktoré mu v tomto konaní vznikli.

Súd priznal právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka v rade 2/ odmenu za tri úkony právnej služby, t.j. prevzatie a príprava zastúpenia (č.I. 49 súdneho spisu); písomné podanie na súd zo dňa označené ako „odpor proti platobnému rozkazu“ zo dňa 1.6.2012 (č.I. 56 súdneho spisu) a písomné podanie na súd označené ako „Ospravedlnenie a vyjadrenie“ zo dňa 18.11.2012 (č.I. 107 súdneho spisu) v zmysle ust. § 14ods. 1 písm. a/ a b/ Vyhl. č. 655/2004 Z. z. a 3 x režijný paušál vo výške 7,63 eur, t.j. spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 177,24 eur.

Priznané trovy konania vedľajšieho účastníka v rade 2/, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia vo výške 177,24 eur, je žalobca povinný nahradiť v zmysle ust. § 149 ods. 1 OSP vedľajšiemu účastníkovi v rade 2/ vystupujúcemu na strane žalovaného na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta so sídlom v Košiciach, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.